

Jedinečnost

Svět je plný nejen jednotlivin, ale také jedinečných jednotlivin, tedy i jedinečností. Naprostá většina takových jedinečných jednotlivin však právě co do své jedinečnosti takřka zaniká pod nánosem podobností, které se – aspoň jevově – zdají naprosto převažovat (zejména ovšem pro naši subjektivní neschopnost resp. obecně pro všeobecně subjektivní neschopnost dostatečně rozlišovat, tj. pro relativně vysoký práh reaktibility). To platí zřejmě zejména pro nižší a nejnižší úrovně „složitosti“ a „organizovanosti“; na úrovni živých bytostí dochází k specificky omezenému posilování určitých druhů schopnosti rozlišovat a reagovat, a to v závislosti na jistém zaměření na určité odlišnosti (spíše než jedinečnosti); organismy jsou schopny žít a rozmnožovat se právě zejména díky aspoň více nebo méně hrubému rozlišování, tj. selekci (např. při přijímání živon apod.).

(Písek, 100716-2.)